

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

13 maart 2026

WETSONTWERP

**houdende de
Algemene uitgavenbegroting
voor het begrotingsjaar 2026**

Advies

**over sectie 44 –
POD Maatschappelijke Integratie
(partim: Armoedebestrijding)**

Verslag
namens de commissie
voor Sociale Zaken, Werk en
Pensioenen
uitgebracht door
mevrouw **Nahima Lanjri**

Inhoud

Blz.

I. Inleidende uiteenzetting	3
II. Algemene bespreking.....	3
III. Advies.....	23

Zie:

Doc 56 **1280/ (2025/2026)**:

001: Wetsontwerp.
002 en 003: Amendementen.
004 en 005: Verslagen.
006: Amendementen.
007 en 008: Verslagen.
009: Amendementen.
010 tot 036: Verslagen.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

13 mars 2026

PROJET DE LOI

**contenant
le Budget général des dépenses
pour l'année budgétaire 2026**

Avis

**sur la section 44 –
SPP Intégration sociale
(partim: Lutte contre la pauvreté)**

Rapport
fait au nom de la commission
des Affaires sociales, de l'Emploi et
des Pensions
par
Mme **Nahima Lanjri**

Sommaire

Pages

I. Exposé introductif.....	3
II. Discussion générale.....	3
III. Avis.....	23

Voir:

Doc 56 **1280/ (2025/2026)**:

001: Projet de loi.
002 et 003: Amendements.
004 et 005: Rapports.
006: Amendements.
007 et 008: Rapports.
009: Amendements.
010 à 036: Rapports.

03313

**Samenstelling van de commissie op de datum van indiening van het verslag/
Composition de la commission à la date de dépôt du rapport**

Voorzitter/Président: Denis Ducarme

A. — Vaste leden / Titulaires:

N-VA	Eva Demesmaecker, Wouter Raskin, Axel Ronse
VB	Kurt Moons, Ellen Samyn
MR	Denis Ducarme, Florence Reuter
PS	Caroline Désir, Marie Meunier
PVDA-PTB	Nadia Moscufo, Robin Tonniau
Les Engagés	Isabelle Hansez, Anne Pirson
Vooruit	Anja Vanrobaeys
cd&v	Nathalie Muylle
Ecolo-Groen	Sarah Schiltz
Anders.	Vincent Van Quickenborne

B. — Plaatsvervangers / Suppléants:

Kathleen Depoorter, Frieda Gijbels, Lotte Peeters, Wim Van der Donckt
Britt Huybrechts, Dieter Keuten, Dominiek Snelpe
Daniel Bacquelaïne, Christophe Bombled, Victoria Vandenberg
Frédéric Daerden, Dimitri Legasse, Sophie Thémont
Roberto D'Amico, Kim De Witte, Raoul Hedebouw
Xavier Dubois, Jean-François Gatelier, Aurore Tourneur
Fatima Lamarti, Funda Oru
Leentje Grillaert, Nahima Lanjri
Jeroen Van Lysebettens, Dieter Vanbesien
Alexia Bertrand, Irina De Knop

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
PS	: Parti Socialiste
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Les Engagés	: Les Engagés
Vooruit	: Vooruit
cd&v	: Christen-Democratisch en Vlaams
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
Anders.	: Anders.
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
ONAFH/INDÉP	: Onafhankelijk-Indépendant

<i>Afkorting bij de nummering van de publicaties:</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>	
DOC 56 0000/000	Parlementair document van de 56 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 56 0000/000	Document de la 56 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi
QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA	Questions et Réponses écrites
CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag	CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral
CRABV	Beknopt Verslag	CRABV	Compte Rendu Analytique
CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)	CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN	Plenum	PLEN	Séance plénière
COM	Commissievergadering	COM	Réunion de commission
MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Dames en Heren,

Uw commissie heeft sectie 44 – POD Maatschappelijke Integratie (*partim*: Armoedebestrijding) van het wetsontwerp houdende de Algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2026 (DOC 56 1280/001), alsook de verantwoording en de bijbehorende beleidsnota (DOC 56 1281/017 en DOC 56 1282/010), besproken tijdens haar vergadering van 3 maart 2026.

I. — INLEIDENDE UITEENZETTING

De heer Frank Vandenbroucke, vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Armoedebestrijding, overloopt de hoofdpunten van zijn beleidsnota (DOC 56 1282/010).

II. — ALGEMENE BESPREKING

A. Vragen en opmerkingen van de leden

Mevrouw Ellen Samyn (VB) merkt vooreerst op dat de beleidsnota twee kenmerken bevat: enerzijds veel structuur, overleg en plannen, en anderzijds een gebrek aan duidelijkheid over de kern van het beleid. Het aangekondigde Federaal plan tegen armoede en ongelijkheid, dat pas in de loop van 2026 wordt aangenomen, moet als kompas fungeren tot het einde van de legislatuur. Het plan voorziet in een brede overlegarchitectuur met partners en interministeriële conferenties.

Dat klinkt op zich positief, maar het risico bestaat dat het vooral bij een overlegstructuur blijft, terwijl armoedebestrijding net vraagt om heldere definities, meetbare doelen en concrete ingrepen. In een eerdere communicatie in de beleidsverklaring over het plan tegen armoede was er sprake van februari 2026, terwijl de minister nu verwijst naar besprekingen op de Ministerraad eind maart. Vermoedelijk zal het dossier pas in april of mei in de commissie aan bod komen, waarop het lid besluit met de opmerking 'beter laat dan nooit'.

De spreekster merkt op dat armoede niet gelijkstaat aan ongelijkheid. De klassieke indicator 'armoederisico' is in essentie een relatieve maat die ook ongelijkheid weerspiegelt. Beleidskeuzes verschillen als men focust op ernstige materiële en sociale deprivatie: zoals het niet kunnen betalen van rekeningen, het ontbreken van basisgoederen of onvoldoende huisvesting. De maatstaf 'armoederisico' leidt ertoe dat een stijging van de welvaart van de middenklasse automatisch de lage

Mesdames, Messieurs,

Votre commission a examiné la section 44, SPP Intégration sociale (*partim*: Lutte contre la pauvreté), du projet de loi contenant le budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2026 (DOC 56 1280/001), ainsi que la justification et la note de politique générale y afférente (DOC 56 1281/017 et DOC 56 1282/010) au cours de sa réunion du 3 mars 2026.

I. — EXPOSÉ INTRODUCTIF

Le vice-premier ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargé de la Lutte contre la pauvreté, M. Frank Vandenbroucke, passe en revue les principaux points de sa note de politique (DOC 56 1282/010).

II. — DISCUSSION GÉNÉRALE

A. Questions et observations des membres

Mme Ellen Samyn (VB) souligne d'abord que la note de politique générale présente deux caractéristiques: une forte structuration, de nombreux plans et une large concertation, mais un manque de clarté sur le cœur de la politique. Le plan fédéral annoncé contre la pauvreté et les inégalités, qui ne sera adopté qu'en 2026, doit servir de boussole jusqu'à la fin de la législature. Il prévoit une large concertation avec les partenaires et des conférences interministérielles.

Cela semble positif, mais le risque est que l'on se limite à une structure de concertation, alors que la lutte contre la pauvreté exige des définitions claires, des objectifs mesurables et des mesures concrètes. Dans une communication antérieure sur le plan de lutte contre la pauvreté, il était question de février 2026, tandis que le ministre évoque maintenant des discussions au Conseil des ministres fin mars. Le dossier ne devrait être examiné en commission qu'en avril ou mai, ce qui conduit la membre à conclure: "mieux vaut tard que jamais".

L'intervenante fait observer que la pauvreté n'est pas synonyme d'inégalité. L'indicateur classique du "risque de pauvreté" est une mesure relative qui reflète aussi les inégalités. Les choix politiques diffèrent lorsqu'on se concentre sur la privation matérielle et sociale grave, par exemple l'impossibilité de payer ses factures, le manque de biens essentiels ou un logement insuffisant. La mesure du "risque de pauvreté" peut faire apparaître les ménages à faibles revenus comme plus pauvres

inkomensgroep armer doet lijken, ook zonder feitelijke verandering in hun situatie. Ook in Vlaanderen heerst er armoede en leeft 3,4 % van de bevolking in ernstige sociale en materiële deprivatie.

In de beleidsnota is er sprake van monitoring en de Europa 2030-doelstellingen. De minister kondigt ook *ex ante*-evaluatie aan met BELMOD en referentiebudgetten (CEBUD), evenals de toepassing van ‘armoede-toetsen’ op acties. Dat is positief, maar het lid benadrukt dat duidelijke keuzes nodig zijn. Welke indicatoren zullen het beleid sturen? Welke streefwaarden wil de minister bereiken tegen 2026 en 2027? Zonder die keuzes blijft het bij een inventaris en bij (goede) intenties.

De spreekster deelt de mening dat werk de belangrijkste hefboom moet zijn om armoede te vermijden en te verlaten. Met de hervorming van de socioprofessionele vrijstelling en een meer graduele afbouw van voordelen wil de minister voorkomen dat uitkeringen een rem op werk vormen. Volgens het lid is daarbij een duidelijke visie nodig op rechten en plichten, controle en activering, om te vermijden dat ondersteuning een langdurig eindpunt wordt.

Het federale armoedebeleid komt in de praktijk neer op het uitkeren van het leefloon, met sterke regionale verschillen en een groeiende instroom. Armoede lost men niet op door meer geld te investeren zonder voorwaarden en zonder effectieve opvolging. De spreekster vraagt daarom welke concrete maatregelen de minister plant, naast studies en overleg, en verwijst naar het aangekondigde wetsontwerp dat samen met de minister van Asiel en Migratie, en Maatschappelijke Integratie, belast met Grootstedenbeleid, mevrouw Anneleen Van Bossuyt, wordt voorbereid.

Het Kamerlid gaat vervolgens in op het thema ‘administratie en transparantie’. Zij verwijst naar de aangekondigde uitwerking van een centraal register of kadaster van sociale bijstand en voordelen, bedoeld om plafonering mogelijk te maken en de beschikbaarheid van gegevens – onder meer over roerende en onroerende inkomsten – te verbeteren. De KSZ wordt hiervoor naar voren geschoven.

Ze benadrukt het belang van dit instrument en vraagt naar de concrete timing: welke stappen worden in 2026 gezet voor het samenwerkingsakkoord, welke minimale dataset als eerste wordt voorzien, en wanneer het systeem operationeel zal zijn voor OCMW’s en federale diensten. Zonder een dergelijk register blijft de bestrijding van fraude en oneigenlijk gebruik te vaak ‘blind vliegen’.

lorsque la prospérité de la classe moyenne augmente, même si leur situation n’a pas changé. En Flandre aussi, la pauvreté existe: 3,4 % de la population vit dans une situation de privation matérielle et sociale grave.

La note évoque le suivi et les objectifs Europe 2030. Le ministre annonce également une évaluation *ex ante* avec BELMOD et des budgets de référence (CEBUD), ainsi que l’application de “tests d’impact” aux actions. C’est positif, mais la membre souligne que des choix clairs sont nécessaires. Quels indicateurs guideront la politique? Quels objectifs le ministre souhaite-t-il atteindre d’ici 2026 et 2027? Sans ces choix, on en restera à un simple inventaire et à de (bonnes) intentions.

L’intervenante considère que le travail doit rester le principal levier pour prévenir la pauvreté et en sortir. Avec la réforme de l’exonération socioprofessionnelle et une réduction progressive des avantages, le ministre souhaite éviter que les allocations freinent l’emploi. Selon elle, cela nécessite une vision claire des droits et obligations, ainsi que des mécanismes de contrôle et d’activation, pour que l’aide sociale ne devienne pas une solution durable.

Dans la pratique, la politique fédérale en matière de pauvreté se résume à l’octroi d’un revenu d’intégration, avec de fortes disparités régionales et un afflux croissant. La pauvreté ne se résout pas en augmentant les moyens sans conditions ni suivi effectif. La membre demande donc quelles mesures concrètes le ministre prévoit de prendre, outre les études et les consultations, et fait référence au projet de loi annoncé qui est en cours de préparation avec la ministre de l’Asile et de la Migration, et de l’Intégration sociale, chargée de la Politique des Grandes villes, Mme Anneleen Van Bossuyt.

La membre aborde ensuite le thème “administration et transparence”. Elle fait référence à la mise en place annoncée d’un registre central ou cadastre des aides sociales et autres prestations – destiné à permettre la fixation de plafonds et à améliorer la disponibilité des données – notamment sur les revenus mobiliers et immobiliers. La BCSS est proposée à cette fin.

Elle souligne l’importance de cet instrument et demande des précisions sur le calendrier: quelles mesures seront prises en 2026 pour l’accord de coopération, quel ensemble minimal de données sera prévu dans un premier temps, et quand le système sera opérationnel pour les CPAS et les services fédéraux. Sans un tel registre, la lutte contre la fraude et les abus reste trop souvent hasardeuse.

De beleidsnota voorziet voor 2026 onder meer een prioritaire verhoging van de inkomensvervangende tegemoetkoming voor alleenwonenden, evenals trajecten rond *non take-up*, ervaringsdeskundigen en een studie over de werkbelasting van maatschappelijk werkers. Zij vindt deze initiatieven zinvol, maar waarschuwt dat ze niet mogen uitmonden in extra bureaucratie. De automatische toekenning van rechten kan nuttig zijn voor kwetsbare groepen, maar tegelijk moet men opletten voor overconsumptie en verlies aan verantwoordelijkheid.

Het probleem ligt vaak bij de overheid door complexiteit, versnippering en trage procedures. Welke vereenvoudigingen worden in 2026 doorgevoerd? Welke formulieren en procedures zullen er verdwijnen? Hoe zal worden gemeten dat maatschappelijk werkers hierdoor effectief meer tijd krijgen voor activering? Hoe zal worden voorkomen dat automatisering van sociale rechten leidt tot uitsluiting van digitaal minder geletterde groepen? Wat zijn de geraamde kosten voor de automatisering van sociale rechten? Hoe worden deze afgewogen tegen de risico's op uitsluiting?

De heer Patrick Prévot (PS) is van oordeel dat armoedebestrijding veel meer vereist dan alleen maar goede voornemens. Armoedebestrijding veronderstelt een sterk, samenhangend en transversaal politiek engagement, dat wordt omgezet in ambitieuze en bewuste structurele keuzes. Gezien de uitgestippelde koers heeft de spreker ernstige twijfels bij het vermogen van de regering die doelstellingen te bereiken.

Volgens hem dreigt de bevoegdheid armoedebestrijding hoofdzakelijk symbolisch te blijven. Hij plaatst vraagtekens bij de geloofwaardigheid van de ambitie van de regering. Hij erkent de persoonlijke inzet van de minister wel, maar meerdere hervormingen (van de arbeidsmarkt, de pensioenen en de sociale zekerheid) leiden tot een massale en brutale verarming van een groot deel van de bevolking. Via die keuzes sluit de regering mensen uit, vergroot ze de ongelijkheid en maakt ze wie al kwetsbaar was nog kwetsbaarder.

Volgens de spreker zal deze regering armoede niet bestrijden, maar juist veroorzaken. Hele gezinnen zullen keihard worden getroffen door die beslissingen en daarmee ook heel veel kinderen.

In België leeft een op de vijf kinderen thans reeds onder de armoedegrens. Achter dat verontrustende cijfer gaan duizenden verknoeiide levens schuil. Kinderarmoede is niet louter een gebrek aan materiële middelen, maar betekent ook dagelijkse discriminatie, ongelijke kansen vanaf jonge leeftijd en blijvende sociale uitsluiting.

La note prévoit notamment pour 2026 une hausse prioritaire de l'allocation de remplacement de revenu pour les personnes isolées, ainsi que des actions autour du non-recours aux prestations sociales, de l'expertise du vécu et de la charge des travailleurs sociaux. Elle juge ces initiatives utiles, mais avertit contre le risque de bureaucratie supplémentaire. L'octroi automatique de droits peut être utile pour les groupes vulnérables, mais il faut en même temps veiller à éviter la surconsommation et la perte de responsabilité.

Le problème réside souvent dans la complexité, la fragmentation et la lenteur des procédures administratives. Quelles simplifications seront mises en œuvre en 2026? Quels formulaires et quelles procédures seront supprimés? Comment mesurera-t-on le gain de temps réel dont disposeront les travailleurs sociaux pour l'activation? Comment s'assurera-t-on que l'automatisation des droits sociaux ne conduise pas à l'exclusion des groupes moins familiarisés avec le numérique? Quel est le coût estimé de cette automatisation et comment sera-t-il mis en balance avec les risques d'exclusion?

M. Patrick Prévot (PS) estime que lutter contre la pauvreté exige bien davantage que des intentions affichées. Cela suppose un engagement politique fort, cohérent, transversal, traduit dans des choix structurels ambitieux et assumés. Il exprime toutefois de sérieux doutes quant à la capacité du gouvernement à atteindre ces objectifs au vu des orientations prises.

Selon lui, la compétence de lutte contre la pauvreté risque de demeurer essentiellement symbolique. Il s'interroge sur la crédibilité de l'ambition gouvernementale, même en admettant la volonté personnelle du ministre, alors que plusieurs réformes – du marché du travail, des pensions et de la protection sociale – organisent un appauvrissement massif et brutal d'une partie importante de la population. À travers ces choix, le gouvernement exclut, creuse les inégalités et fragilise celles et ceux qui l'étaient déjà.

D'après l'orateur, ce gouvernement ne luttera pas contre la pauvreté, il va en produire. Des familles entières seront frappées de plein fouet par ces décisions et par conséquent de très nombreux enfants.

Aujourd'hui déjà, un enfant sur cinq vit sous le seuil de pauvreté dans notre pays. Derrière ce chiffre alarmant se cachent des milliers de trajectoires de vie compromises. La pauvreté infantile ne se résume pas à un manque de ressources matérielles, elle signifie aussi la discrimination au quotidien, l'inégalité des chances dès le plus jeune âge et une exclusion sociale durable.

De hervormingen zullen ook een aanzienlijke weerslag hebben op de eenoudergezinnen. Die gezinnen, die voornamelijk door vrouwen worden onderhouden, zullen hun levensomstandigheden zien verslechteren wegens het cumulatieve effect van dit beleid, dat volledig haaks staat op de in de beleidsnota nagestreefde doelstellingen.

De minister kondigt de aanneming aan van een federaal plan tegen armoede en ongelijkheid, met nieuwe ambitieuze maatregelen. De spreker acht een dergelijk plan onontbeerlijk, maar geeft aan niet overtuigd te zijn van de verwachte doeltreffendheid ervan, gezien de andere beleidskeuzes van de regering.

De minister verwijst naar de Europa 2030-strategie en herinnert eraan dat, op basis van de cijfers uit 2024, het aantal mensen dat het risico loopt op armoede of sociale uitsluiting, met 145.000 is gedaald, onder wie 54.000 kinderen. De spreker benadrukt echter dat die resultaten voornamelijk het gevolg zijn van het beleid dat tijdens de vorige legislatuur werd gevoerd. Hij is van oordeel dat die vooruitgang verband houdt met de verhoging van het minimumloon, van de pensioenen en van de steun voor de OCMW's.

Men kan alleen maar vaststellen dat de regering thans precies het tegenovergestelde beoogt. Hoe hoopt de minister dergelijke resultaten te behalen en vooral te behouden?

De minister verwijst ook naar de actualisering van het Nationaal Actieplan tegen kinderarmoede, in samenwerking met de deelstaten en de belanghebbenden. Het lid steunt dat initiatief, maar vraagt naar het voorgenomen tijdspad om dat plan ten uitvoer te leggen. Welke bijkomende maatregelen beoogt de minister te nemen? Welke middelen worden daarvoor uitgetrokken?

In zijn vorige beleidsnota had de minister benadrukt dat het erop aankwam de impact van de hervormingen op kwetsbare groepen te evalueren aan de hand van een specifiek monitoringmechanisme. Van die ambitie blijkt thans geen spoor meer. Wordt die monitoring voortgezet of stopgezet?

De minister stelt ook andermaal dat hij beoogt in te zetten op overleg, met name via de interministeriële conferentie, het netwerk van federale armoedeambtenaren, het Belgisch Platform tegen Armoede en Sociale Uitsluiting en ervaringsdeskundigen. Volgens de spreker gaat het om essentiële gelegenheden om het beleid in de realiteit te verankeren. Hij geeft aan dat hij instemt met die werkwijze.

Les réformes toucheront également de plein fouet les familles monoparentales. Ces familles, majoritairement portées par des femmes, verront leurs conditions de vie se dégrader sous l'effet cumulé de ces politiques en totale contradiction avec les objectifs affichés dans la politique générale.

Le ministre annonce l'adoption d'un Plan fédéral de lutte contre la pauvreté et les inégalités, assorti de nouvelles actions ambitieuses. Si l'orateur juge ce plan indispensable, il indique toutefois ne pas être convaincu de l'efficacité attendue de ce plan au regard des autres choix politiques du gouvernement.

Le ministre met en avant la stratégie Europe 2030 et rappelle que, sur la base des chiffres de 2024, le nombre de personnes exposées au risque de pauvreté ou d'exclusion sociale a diminué de 145.000, dont 54.000 enfants. L'orateur souligne cependant que ces résultats sont principalement le fruit des politiques menées durant la législature précédente. Il estime que ces progrès sont liés à la revalorisation du salaire minimum, à l'augmentation des pensions et au renforcement du soutien aux CPAS.

Force est de constater que le gouvernement actuel fait exactement l'inverse. Comment le ministre espère-t-il obtenir et surtout maintenir de tels résultats?

Le ministre évoque également la mise à jour du Plan d'action national contre la pauvreté infantile, en collaboration avec les entités fédérées et les parties prenantes. Le député soutient cette initiative, mais s'interroge sur le calendrier de mise en œuvre de ce plan. Quelles mesures supplémentaires le ministre entend-il adopter? Quels moyens budgétaires y seront consacrés?

Dans sa précédente note, le ministre avait insisté sur la nécessité d'évaluer l'impact des réformes sur les publics vulnérables au moyen d'un mécanisme de suivi spécifique. Cette ambition semble aujourd'hui avoir disparu. Ce processus est-il maintenu ou abandonné?

Le ministre réaffirme également sa volonté d'investir dans la concertation, notamment via la conférence interministerielle, le réseau des fonctionnaires fédéraux, la plateforme belge contre la pauvreté et l'exclusion sociale ainsi que les experts du vécu. Il s'agit, selon l'intervenant, d'espaces essentiels pour ancrer les politiques dans la réalité, et auxquels il indique adhérer.

De minister kondigt ook de aanneming aan van een koninklijk besluit om de steun vast te leggen waarvan de geprivilegieerde partners gebruik kunnen maken ter voorbereiding van het federaal plan tegen armoede en ongelijkheid. Wie zijn die partners? Welk bedrag wordt aan elk van hen toegekend en volgens welke criteria?

De heer Prévot gaat vervolgens in op de sociale uitkeringen. Volgens de minister mogen die geen rem vormen om aan het werk te gaan. Daarom werkt de minister samen met zijn collega's aan forfaitair systeem van socioprofessionele vrijstelling, aan het verlagen van de sociale voordelen wanneer het inkomen stijgt, aan het in aanmerking nemen van een heel aantal extra inkomsten bij de toekenning van de verhoogde tegemoetkoming, alsook aan het opzetten van een centraal register van sociale bijstand.

De spreker is echter van mening dat sociale uitkeringen in de eerste plaats moeten worden beschouwd als een bescherming tegen armoede, een vangnet voor de onvoorspelbaarheid van het leven, een middel om eenieder in staat te stellen een waardig leven te leiden. Hij maakt zich dan ook grote zorgen over die paradigmaverschuiving. Wat is het tijdpad voor het opzetten van het centraal register van sociale bijstand? Welke middelen werden daarvoor vrijgemaakt? Heeft de minister de lijst van bijstand en voordelen vastgesteld waarmee rekening zal worden gehouden? Wie zal worden verplicht de bijstand aan te geven bij het centraal register? Welke instantie zal de verschillende vormen van bijstand centraliseren? Hoe zal de plafonnering worden toegepast? Zullen de refertebedragen voor die plafonnering gekoppeld zijn aan de armoedegrens? Hoe valt dat register te rijmen met de administratieve vereenvoudiging en de automatische toekenning van rechten?

Het tegengaan van de niet-benutting van rechten en de automatische toekenning van die rechten zijn volgens het lid enorme uitdagingen. Nog te vaak glippen mensen door de mazen van het sociale vangnet bij gebrek aan informatie, bevattelijke administratieve procedures of aangepaste begeleiding. De minister wil in dat verband een beroep kunnen doen op ervaringsdeskundigen en het netwerk van federale ambtenaren. De spreker betreurt dat er op dit moment nog geen enkele concrete maatregel bestaat.

Wat de sociale bescherming betreft, heeft de regering ervoor gekozen een stap terug te zetten, met name door de welvaartsenveloppe af te schaffen. Die enveloppe werd vroeger gebruikt om de laagste uitkeringen op te trekken. Door die enveloppe af te schaffen, bespaart de regering 2,8 miljard euro ten koste van de meest kwetsbaren.

Le ministre annonce également l'adoption d'un arrêté royal visant à définir le soutien accordé aux partenaires privilégiés dans le cadre de la préparation du plan. Qui sont les partenaires concernés? Quel montant seront alloués à chacun et selon quels critères?

M. Prévot enchaîne ensuite sur la question des prestations sociales. Selon le ministre, celles-ci ne doivent pas constituer des freins à l'emploi. Il travaille donc avec ses collègues à un système forfaitaire de l'immunisation socioprofessionnelle, à la réduction des avantages sociaux quand les revenus augmentent, à la prise en compte de toute une série de revenus supplémentaires dans le cadre de l'octroi de l'intervention majorée et à la mise en place d'un registre central de l'aide sociale.

Or, l'orateur estime que les prestations sociales doivent d'abord être considérées comme un levier de protection contre la pauvreté, un filet de sécurité face aux aléas de la vie, un moyen de permettre à chacune et chacun de vivre dignement. Il trouve dès lors ce changement de paradigme très préoccupant. Quel est le calendrier pour la mise en place du registre central de l'aide sociale? Quels moyens ont été dégagés à cet effet? Le ministre a-t-il déterminé la liste des aides et prestations qui seront prises en compte? Qui sera obligé de déclarer les aides au registre central? Quel organisme centralisera les diverses aides? Comment s'opérera le plafonnement? Ce plafonnement prendra-t-il comme montants de référence ceux liés au seuil de pauvreté? Comment concilier ce registre avec la simplification administrative et l'automatisme des droits?

Pour le député, la lutte contre le non-recours aux droits, tout comme la question de l'automatisation des droits, sont des enjeux majeurs. Trop de personnes passent encore entre les mailles du filet social, faute d'informations, de complexités administratives ou même d'un accompagnement adapté. Le ministre souhaite, dans ce cadre, vouloir s'appuyer sur les experts du vécu et le réseau des fonctionnaires fédéraux. L'orateur regrette ne voir à ce stade aucune mesure concrète en la matière.

En matière de protection sociale, le gouvernement a fait le choix du recul, notamment en supprimant l'enveloppe bien-être. Cette enveloppe permettait auparavant de revaloriser les allocations les plus basses. En la supprimant, le gouvernement a réalisé une économie de 2,8 milliards d'euros sur le dos des plus fragiles.

Volgens de spreker is de aangekondigde compense-rende enveloppe ten belope van ongeveer 100 miljoen euro absoluut ontoereikend. Hij erkent dat de minister voor 2026 en 2028 een verhoging van 2 % aankondigt voor de inkomensvervangende tegemoetkoming voor alleenstaanden. In navolging van de Nationale Hoge Raad voor Personen met een Handicap wijst de spreker er echter op dat het dringend nodig is die uitkering voor alle gezinscategorieën te verhogen, ten minste tot de armoedegrens. Het verschil met die drempel ligt vandaag echter nog steeds tussen de 12 en 25 %, of zelfs meer.

De maatregel van de minister lijkt des te onbeduidender omdat, als gevolg van de afschaffing van de welvaartsenveloppe, ongeveer 150.000 begunstigden van een inkomensvervangende tegemoetkoming (IVT) of een invaliditeitsuitkering (IU) in combinatie met een IVT tegen 2029 gemiddeld bijna 1700 euro zouden kunnen verliezen.

Het lid voegt daaraan toe dat het uitstellen van de loonindexering voor ambtenaren en sociale uitkeringen zal leiden tot een verlies van 40 euro bij elke indexering voor ongeveer 250.000 personen met een handicap die een IU en/of een IVT ontvangen.

Tot slot wijst de heer Prévot erop dat aangezien de automatische indexering enkel van toepassing is op lonen en uitkeringen lager dan 2000 euro, de totale impact van die beslissingen bijzonder groot zal zijn. Hoe zal die compenserende enveloppe de komende jaren worden verdeeld?

De heer Prévot heeft het vervolgens over de strijd tegen overmatige schuldenlast, een prioriteit waar hij volledig achter staat. De minister stelt enkele maatregelen voor om de werking en toegankelijkheid van de DAVO te verbeteren. Volgens de spreker zijn deze verbeteringen essentieel, omdat het niet betalen van onderhoudsgeld en -uitkeringen gezinnen (vooral eenoudergezinnen) te vaak in grote bestaansonzekerheid dompelt.

De spreker herinnert eraan dat zijn fractie in de commissie voor Financiën en Begroting herhaaldelijk voorstellen heeft ingediend om de voorschotten voor kinderen aanzienlijk te verhogen en om een snellere en doeltreffendere aanhangigmakingsprocedure in te stellen voor eenoudergezinnen die niet het onderhoudsgeld ontvangen waarop zij recht hebben. Hij betreurt het dat de meerderheid stelselmatig heeft geweigerd deze voorstellen ter stemming voor te leggen.

De minister kondigt aan dat de regering een automatische tussenkomst van de DAVO mogelijk zal maken voor nieuwe uitvoerbare titels en dat het bedrag van de voorschotten voor kinderen op 1 januari 2026 zal

Pour l'intervenant, l'enveloppe compensatoire annoncée à hauteur d'environ 100 millions d'euros, est largement insuffisante. Il reconnaît que le ministre annonce une hausse de 2 % de l'allocation de remplacement de revenus pour les personnes isolées en 2026 et 2028. Il rappelle toutefois, à l'instar du Conseil Supérieur National des Personnes Handicapées, que l'urgence consiste à relever cette allocation pour toutes les catégories familiales, au minimum jusqu'au seuil de pauvreté. Or, l'écart avec ce seuil demeure aujourd'hui compris entre 12 et 25 %, voire davantage.

Cette mesure paraît d'autant plus dérisoire que, suite à la suppression de l'enveloppe bien-être, environ 150.000 bénéficiaires d'une allocation de remplacement de revenus (ARR) ou d'une allocation d'invalidité (AI) cumulée avec une ARR pourraient perdre en moyenne près de 1700 euros à l'horizon 2029.

Le député ajoute que le report de l'indexation des salaires des fonctionnaires et des prestations sociales entraînera, pour quelque 250.000 personnes en situation de handicap bénéficiant d'une AI et/ou d'une ARR, une perte d'environ 40 euros à chaque indexation.

Enfin, il souligne que l'indexation automatique ne s'appliquant qu'aux salaires et allocations inférieurs à 2000 euros, l'impact global de ces décisions sera particulièrement significatif. Comment cette enveloppe compensatoire sera-elle répartie au cours des prochaines années?

M. Prévot se penche ensuite sur la lutte contre le surendettement, qu'il considère comme une priorité pleinement partagée. Le ministre propose plusieurs mesures pour améliorer le fonctionnement et l'accessibilité du SECAL. Selon l'orateur, ces améliorations sont indispensables, le non-paiement des pensions et allocations alimentaires plongeant trop souvent des familles – en particulier les familles monoparentales – dans une grande précarité.

L'intervenant rappelle que son groupe a, à plusieurs reprises, déposé en commission des Finances et du Budget des textes visant à relever significativement les avances pour enfants et à instaurer une procédure de saisine plus rapide et plus efficace pour les familles monoparentales ne percevant pas les pensions alimentaires auxquelles elles ont droit. Il regrette que la majorité ait systématiquement refusé de soumettre ces propositions au vote.

Le ministre annonce que le gouvernement permettra une intervention automatique du SECAL pour les nouveaux titres exécutoires et que le montant des avances pour enfants sera relevé au 1er janvier 2026. Le député

worden verhoogd. Het lid neemt aan dat het tijdpad is herzien sinds de publicatie van de beleidsnota. Hoe staan de zaken concreet? Wanneer wordt de automatische aanpak werkelijkheid om eenoudergezinnen beter te beschermen en kinderarmoede doeltreffender te bestrijden? Hoe verklaart de minister dat zijn collega, de vice-eersteminister en minister van Financiën en Pensioenen, belast met de Nationale Loterij en de Federale Culturele Instellingen, de heer Jan Jambon, dit niet vermeldt in zijn beleidsnota?

Tot slot van zijn betoog wil de heer Prévot het nog hebben over het MIRIAM-project, dat essentiële begeleiding bood aan alleenstaande moeders in armoede en dat deze regering abrupt heeft beëindigd. Tussen 2022 en 2025 ondersteunde dit project ongeveer 3000 alleenstaande moeders, met tastbare resultaten voor hun sociale en persoonlijke situatie.

De minister geeft aan te willen onderzoeken of de MIRIAM-methodologie kan worden voortgezet, waarbij hij benadrukt dat deze methodologie niet kan worden gehandhaafd zonder middelen. De minister heeft het over een project in samenwerking met de Nationale Loterij. De spreker vraagt hem om welk project het precies gaat. Kan de minister bevestigen dat de OCMW's niet langer zullen kunnen rekenen op structurele financiering om het MIRIAM-project voort te zetten?

Tot slot benadrukt het lid dat armoedebestrijding niet beperkt mag blijven tot een reeks goede intenties, maar moet worden vertaald in concrete acties. Een aantal recente regeringsbeslissingen leiden echter tot de zorgwekkende vaststelling dat de federale regering steeds meer haar handen aftrekt van het beleid ter bestrijding van armoede en sociale uitsluiting. De spreker verwijst in het bijzonder naar de afschaffing van het winterplan, het einde van de subsidies voor participatie en sociale activering, de desinvestering in de Housing First-programma's en het MIRIAM-project, evenals de bezuinigingen op voedselhulp op een moment dat de vraag van organisaties zoals Restos du Cœur sterk toeneemt.

Mevrouw Annik Van den Bosch (PVDA-PTB) licht vooreerst haar positie tegenover de beleidsnota toe en eindigt haar betoog met enkele vragen en verzoeken om verduidelijking.

Armoede is geen natuurfenomeen, stelt de spreker. Als een min of meer grote groep van de bevolking in armoede leeft, dan is dat omdat de regels die ons land organiseren dat toelaten. Een gebrek aan financiële middelen belemmert elke mogelijkheid tot een waardig en ontplooiend leven. Het lid vindt dit bijzonder problematisch in een welvarend land waar de productiviteit blijft

suppose que le calendrier a été revu depuis la parution de sa note de politique générale (NPG). Qu'en sera-t-il concrètement? Quand l'automatisme sera-t-elle une réalité pour renforcer la protection des familles monoparentales et pour lutter plus efficacement contre la pauvreté infantile? Comment le ministre explique-t-il que son collègue, le vice-premier ministre et ministre des Finances et des Pensions, chargé de la Loterie nationale et des Institutions culturelles fédérales, M. Jan Jambon, n'en parle pas dans sa NPG?

M. Prévot termine son intervention en évoquant le projet MIRIAM, qui offrait un accompagnement essentiel aux mères monoparentales en situation de pauvreté et auquel ce gouvernement a mis un terme brutal. Entre 2022 et 2025, ce projet a soutenu environ 3000 mères célibataires avec des résultats tangibles sur leur situation sociale et personnelle.

Le ministre indique vouloir examiner la poursuite de la méthodologie MIRIAM, en soulignant que celle-ci ne pourra être maintenue sans moyens. Le ministre évoque un projet en collaboration avec la Loterie nationale. L'orateur lui demande d'en préciser la nature. Le ministre confirme-t-il que plus aucun financement structurel ne sera accordé aux CPAS pour poursuivre le projet MIRIAM?

En conclusion, le député souligne que la lutte contre la pauvreté ne peut se limiter à un ensemble de bonnes intentions et doit se traduire par des actes concrets. Or, plusieurs décisions récentes du gouvernement traduisent un désengagement préoccupant du fédéral dans les politiques de lutte contre la pauvreté et l'exclusion sociale. Il cite notamment la suppression du plan Grand Froid, la fin des subsides "participation et activation sociale", le désinvestissement dans les programmes Housing First et dans le projet MIRIAM, ainsi que les coupes dans l'aide alimentaire alors que les demandes auprès de structures comme les Restos du Cœur augmentent fortement.

Mme Annick Van den Bosch (PVDA-PTB) expose d'abord sa position vis-à-vis de la note de politique générale et termine son intervention par quelques questions et demandes de clarification.

Selon l'intervenante, la pauvreté n'est pas un phénomène naturel. Si une partie plus ou moins importante de la population vit dans la pauvreté, c'est parce que les règles qui régissent notre pays le permettent. Le manque de moyens empêche toute possibilité de mener une vie digne et épanouissante. Elle juge cela particulièrement problématique dans un pays prospère où la productivité

stijgen en waar aandeelhouders aanzienlijke dividenden ontvangen. Volgens haar zou van de regering verwacht mogen worden dat zij maximale inspanningen levert om armoede te bestrijden, maar zij meent dat net het tegendeel gebeurt.

Meer dan ooit dreigt een deel van de bevolking dat tot nu toe een redelijk waardig leven kon leiden, in onzekerheid te belanden. De spreekster verwijst daarbij in het bijzonder naar werkenden van wie de koopkracht in de komende maanden en jaren zal dalen als gevolg van beleidskeuzes van de regering. Zij noemt onder meer de aanpassing van de index met gevolgen voor de volledige loopbaan, de hervorming van nachtpremies die voor velen essentieel zijn om rond te komen, en het blokkeren van lonen terwijl verschillende sectoren aanzienlijke winsten boeken.

De beleidsnota benadrukt dat werk moet worden gevaloriseerd, maar het Kamerlid twijfelt op basis van de huidige beleidskeuzes of dit daadwerkelijk gebeurt.

De signalen op het terrein – onder meer bij voedselbanken – tonen aan dat de huidige tendensen zich in de toekomst waarschijnlijk zullen versterken. Werknemers, die geconfronteerd worden met aanvallen op hun lonen en een stijgende fiscale druk, lopen een verhoogd risico om in armoede terecht te komen. Voor personen zonder werk, die vandaag al moeilijk rondkomen, zal de situatie nog verder verzwaren.

De spreekster verwijst in het bijzonder naar werkzoekenden. Het beperken van uitkeringen kan problematisch zijn voor personen die niet arbeidsgeschikt zijn, niet over de juiste kwalificaties beschikken, door werkgevers als te oud worden beschouwd of om diverse redenen geen voltijdse job kunnen aannemen. Daarnaast merkt zij op dat voltijdse contracten in bepaalde sectoren steeds schaarser worden, onder meer door de uitbreiding van flexi-jobs en studentenarbeid in sectoren zoals de retail en de horeca, waar laaggeschoolden vroeger vaker kansen kregen. Tot slot herinnert zij eraan dat een op de twee werkzoekenden vandaag een verhoogd risico op armoede loopt.

Naast de beperking van de uitkeringsduur tot twee jaar, heeft de regering ook de welvaartsenveloppe afgeschaft, dat nochtans een essentieel instrument is in de strijd tegen armoede. De welvaartsenveloppe is geen luxe of bonus, maar een instrument om het evenwicht te bewaren tussen arbeidsinkomens en vervangingsinkomens. Daaraan raken betekent een deel van de bevolking naar beneden duwen.

ne cesse d'augmenter et où les actionnaires perçoivent des dividendes considérables. Selon elle, on pourrait attendre du gouvernement qu'il fasse son possible pour lutter contre la pauvreté, mais elle estime que c'est exactement le contraire qui se produit.

Plus que jamais, une partie de la population qui menait jusque-là une vie relativement digne risque de se retrouver dans l'incertitude. La membre fait particulièrement référence aux travailleurs dont le pouvoir d'achat diminuera dans les mois et années à venir en raison des choix politiques du gouvernement. Elle cite notamment l'adaptation de l'index avec des effets sur l'ensemble de la carrière, la réforme des primes de nuit, essentielles pour beaucoup afin de joindre les deux bouts, et le blocage des salaires alors que plusieurs secteurs enregistrent d'importants bénéfices.

La note de politique générale insiste sur la valorisation du travail, mais la membre doute, compte tenu des choix actuels, que cela se produise réellement.

Les signaux sur le terrain – notamment dans les banques alimentaires – montrent que les tendances actuelles risquent de se renforcer à l'avenir. Les travailleurs, confrontés à des attaques sur leurs salaires et à une pression fiscale croissante, sont exposés à un risque accru de pauvreté. Pour les personnes sans emploi, déjà en difficulté aujourd'hui, la situation risque de se détériorer davantage.

L'intervenante renvoie en particulier aux demandeurs d'emploi. La limitation des allocations peut poser problème pour les personnes inaptes au travail, dépourvues des qualifications requises, jugées trop âgées par les employeurs ou, pour diverses raisons, incapables d'accepter un emploi à temps plein. Elle note aussi que les contrats à temps plein se font de plus en plus rares dans certains secteurs, notamment avec l'essor des jobs flexibles et de l'emploi étudiant dans des secteurs comme le commerce de détail et l'hôtellerie, où les personnes peu qualifiées avaient autrefois davantage d'opportunités. Elle rappelle enfin qu'aujourd'hui, un demandeur d'emploi sur deux court un risque accru de pauvreté.

Outre la limitation de la durée des allocations à deux ans, le gouvernement a également supprimé l'enveloppe bien-être, qui est pourtant un outil essentiel dans la lutte contre la pauvreté. Cette enveloppe ne constitue pas un luxe ou un bonus, mais un instrument permettant de maintenir l'équilibre entre les revenus du travail et les revenus de remplacement. Y toucher revient à pousser une partie de la population vers le bas.

De regering viseert niet enkel werkzoekenden, maar ook mensen met een pensioen, een ziekte-uitkering of een invaliditeitsuitkering. Door hun dat kleine supplement op hun al bescheiden inkomen te onttrekken, ontnemt de regering hen opnieuw essentiële behoeftes. Waar stopt dit?

Vandaag bedraagt het gemiddelde werknemerspensioen 1560 euro netto. Volgens de Studiecommissie voor de vergrijzing zal dit gemiddelde met 9,2 % dalen, als gevolg van de geplande hervormingen. Hierdoor zou het onder de armoedegrens komen te liggen.

Iedereen, met uitzondering van de ultrarijken, zal door de aangekondigde maatregelen worden getroffen: werknemers voor wie arbeid steeds minder bescherming biedt tegen armoede, gepensioneerden die langer moeten werken voor minder geld, zieken en werkzoekenden van wie de uitkering wordt verminderd of stopgezet, jongeren die hun inschakelingsuitkering verliezen na hun studies, en vrouwen die meerdere nadelige effecten cumuleren – onder meer inzake pensioenen, de afschaffing van het huwelijksquotiënt en de verdere flexibilisering van arbeid – terwijl 70 % van de mensen in armoede in België vrouwen zijn.

In plaats van enkele miljoenen te zoeken via een register van de schaarse bezittingen van uitkeringsgerechtigden zou de regering beter miljarden ophalen door een register op te maken van alle steun aan grote bedrijven en door een vermogenskadaster van de rijksten te ontwikkelen. Volgens het lid liggen daar de middelen om te investeren in onze gezondheidszorg, pensioenen en openbare diensten. Ze pleit ervoor om alle uitkeringen boven de armoedegrens te brengen en het statuut van samenwonenden af te schaffen door sociale rechten te individualiseren. Tot slot geeft zij aan de beleidsnota in de huidige vorm niet te zullen steunen.

De spreekster komt vervolgens tot haar vragen.

Het niet opnemen van sociale rechten is, volgens de minister, een grote tekortkoming en een prioriteit in zijn beleid. Welke concrete maatregelen zal hij in dit kader nemen? De automatisering van rechten wordt als mogelijkheid vermeld, maar zonder duidelijke engagementen.

Het lid staat daarna stil bij de steun aan alleenstaande moeders in armoede. Het MIRIAM-project, dat 3000 vrouwen begeleidde, werd in 2025 stopgezet. Er loopt een nieuwe projectoproep. Wat gebeurt er intussen met de betrokken vrouwen? Waarom werd het project niet verlengd? Wat zijn de grote lijnen van het nieuwe initiatief? Wanneer treedt het in werking?

Le gouvernement ne vise pas les demandeurs d'emploi uniquement, mais aussi les retraités et les bénéficiaires d'indemnités maladie ou d'invalidité. En refusant ce petit supplément à leur revenu déjà modeste, le gouvernement les empêche à nouveau de subvenir à leurs besoins. Jusqu'où ira-t-on?

Aujourd'hui, la pension moyenne des salariés s'élève à 1560 euros nets. Selon le Comité d'Étude sur le Vieillessement, cette moyenne chutera de 9,2 % à cause des réformes prévues, ce qui la ferait passer sous le seuil de pauvreté.

Tous, à l'exception des ultra-riches, seront touchés par les mesures annoncées: les travailleurs pour qui l'emploi offre de moins en moins de protection contre la pauvreté, les retraités contraints de travailler plus longtemps pour moins d'argent, les malades et les demandeurs d'emploi dont les allocations seront réduites ou supprimées, les jeunes perdant leur allocation d'insertion après leurs études, et les femmes subissant plusieurs effets défavorables – notamment en matière de pensions, de suppression du quotient conjugal et de flexibilisation accrue du travail – alors que 70 % des personnes vivant dans la pauvreté en Belgique sont des femmes.

Plutôt que de chercher quelques millions par le biais d'un registre des biens rares des bénéficiaires d'allocations, le gouvernement ferait mieux de lever des milliards en créant un registre de toutes les aides aux grandes entreprises et un cadastre du patrimoine des plus riches. Selon la membre, c'est là que se trouvent les moyens pour investir dans la santé, les pensions et les services publics. Elle préconise de porter toutes les allocations au-dessus du seuil de pauvreté et supprimer le statut de cohabitation en individualisant les droits sociaux. Enfin, elle indique qu'elle ne soutiendra pas la note de politique dans sa forme actuelle.

L'intervenante passe ensuite à ses questions.

Selon le ministre, le non-recours aux droits sociaux constitue une grande lacune et une priorité de sa politique. Quelles mesures concrètes prévoit-il dans ce cadre? L'automatisation des droits est mentionnée comme une possibilité, mais sans engagements clairs.

La membre s'intéresse au soutien des mères célibataires en situation de pauvreté. Le projet MIRIAM, qui a accompagné 3000 femmes, a pris fin en 2025. Un nouvel appel à projets est en cours. Que deviennent ces femmes en attendant? Pourquoi le projet n'a-t-il pas été prolongé? Quelles sont les grandes lignes de la nouvelle initiative? Quand entrera-t-elle en vigueur?

De toelage aan OCMW's voor participatie en sociale activering wordt vanaf 2026 gehalveerd. De minister verwijst hiervoor naar budgettaire richtlijnen en onterecht gebruik van middelen. De spreekster vraagt een toelichting hierover en informeert of de vermindering met 6 miljoen euro via een ander budget wordt gecompenseerd.

Zij stelt dezelfde vraag voor de steun aan lokale besturen in het kader van het Armoedeplan voor gezinnen, waarvan het budget daalt van bijna 3 miljoen euro naar 572.000 euro.

Tot slot vraagt zij verduidelijking over de voedselhulp gefinancierd via het federale beheer van Europese sociale fondsen. Zij wijst op een daling van bijna 15 miljoen euro ten opzichte van 2025 voor de aankoop van voedselhulp en geeft aan dat zij hierover geen duidelijke uitleg terugvindt in de begroting.

Mevrouw Sarah Schlitz (Ecolo-Groen) geeft om te beginnen aan dat ze de bespreking van de beleidsnota inzake armoedebestrijding in de huidige context bijzonder ontmoedigend vindt. Ze meent dat dit dossier samenvalt met een aantal ingrijpende en harde hervormingen, die onvermijdelijk gevolgen zullen hebben voor de armoede.

Binnen deze commissie wordt dagelijks gewezen op de gevolgen van die hervormingen. Elke dag wordt de regering gewaarschuwd voor de negatieve gevolgen van bepaalde hervormingen, die te algemeen of sloganesk zijn voorgesteld, zonder rekening te houden met de specifieke realiteit van bepaalde doelgroepen. Volgens het lid kunnen die politieke keuzes hele gezinnen in armoede storten.

De spreekster noemt het dossier van mantelzorgers en herinnert eraan dat de regering een tijdelijke en gedeeltelijke oplossing heeft voorgesteld waardoor sommigen een min of meer waardig inkomen behouden. Alleenstaanden zullen echter toch nog een inkomensverlies van ongeveer 1000 euro lijden.

Het lid vreest dat 2026 een jaar zal worden van nog meer onrechtvaardigheid en uitsluiting. De oppositie zal er andermaal op moeten wijzen dat bepaalde groepen niet dezelfde kansen krijgen, dat ze met specifieke moeilijkheden kampen en dat ze recht hebben op een aanpak die is afgestemd op hun realiteit. De spreekster stipt aan dat de ongelijkheden in België nog steeds groot zijn en vanaf heel jonge leeftijd worden gereproduceerd. Ze stelt vast dat er op dat vlak geen noemenswaardige verbetering te zien is in de deelstaten.

Sinds het begin van de legislatuur werden verschillende maatregelen genomen, bijvoorbeeld de afschaffing van de subsidie voor het winterplan, van de participatie- en

La subvention aux CPAS pour la participation et l'activation sociale sera réduite de moitié à partir de 2026. Le ministre invoque les directives budgétaires et un usage inapproprié des fonds. L'intervenante demande des précisions et souhaite savoir si la réduction de 6 millions d'euros sera compensée par un autre budget.

Elle pose la même question pour le soutien aux pouvoirs locaux dans le cadre du Plan contre la pauvreté pour les familles, dont le budget passe de près de 3 millions à 572.000 euros.

Enfin, elle demande des éclaircissements sur l'aide alimentaire financée via la gestion fédérale des Fonds sociaux européens. Elle note une baisse de près de 15 millions d'euros par rapport à 2025 pour l'achat d'aide alimentaire et indique ne trouver aucune explication claire à ce sujet dans le budget.

Mme Sarah Schlitz (Ecolo-Groen) indique tout d'abord que l'examen de NPG relative à la lutte contre la pauvreté lui paraît particulièrement décourageant dans le contexte actuel. Elle estime que ce dossier se superpose à toute une série de réformes d'ampleur et brutales, et qui auront inévitablement un impact sur la pauvreté.

Les conséquences de ces réformes sont observées quotidiennement au sein de cette commission. Chaque jour des alertes sont adressées au gouvernement concernant l'impact négatif de certaines réformes, conçues de manière trop globale ou sous forme de slogans, sans prise en compte des réalités propres à certains publics. Selon la députée, ces choix politiques peuvent faire basculer des familles entières dans la pauvreté.

L'intervenante évoque le dossier des aidants proches en rappelant que le gouvernement a proposé une solution temporaire et partielle permettant à certains de conserver un revenu jugé plus ou moins digne. Toutefois, les personnes isolées verront malgré tout leur revenu diminuer d'environ 1000 euros.

La députée exprime la crainte que l'année 2026 soit marquée par une nouvelle progression des injustices et des exclusions. L'opposition devra une fois de plus rappeler que certains groupes ne disposent pas des mêmes chances, connaissent des difficultés spécifiques et ont droit à une approche tenant compte de leurs réalités. Elle souligne que les inégalités en Belgique demeurent fortes et se reproduisent dès la petite enfance, et constate qu'aucune amélioration notable n'est observable à ce niveau du côté des entités fédérées.

Parmi les mesures adoptées depuis le début de la législature figurent la suppression du subside pour le Plan grand froid et du subside "participation et activation", qui

activeringssubsidie die toegang gaf tot cultuur, alsook van andere vormen van re-integratie die niet louter berusten op controle of sanctionering. De spreekster betreurt dat daarnaast weinig initiatieven zijn genomen om het vertrouwen te vergroten en de betrokkenen te ondersteunen, hoewel dat voor hen cruciaal is.

De spreekster noemt voorts de afschaffing van diverse subsidies voor voedselhulp, met name die voor Restos du Cœur. Ze wijst bovendien op de vermindering van de fiscale aftrekbaarheid van giften aan verenigingen, waardoor hun ontvangsten sterk zijn gedaald. Volgens haar heeft die maatregel, die slechts een beperkte impact heeft op de federale begroting, desastreuze gevolgen voor organisaties die eerstelijnswork verrichten ten bate van de meest kwetsbare bevolkingsgroepen. Zij moesten daardoor namelijk de steun of het aantal personeelsleden terugschroeven. Mevrouw Schlitz betreurt die gevolgen, die volgens haar actoren treffen die vaak het laatste sociale vangnet vormen.

Er wordt een armoedebestrijdingsplan aangekondigd, maar dat loopt aanzienlijke vertraging op. Wanneer zal dat plan worden afgerond? Welke nieuwe maatregelen zal het plan omvatten? Welke specifieke doelstellingen zal de minister erin opnemen?

Met betrekking tot de becijferde doelstelling voor Europa 2030, wil het lid graag weten hoe de minister de doelstelling van 279.000 personen, onder wie 93.000 kinderen, vertaalt in jaarlijkse tussentijdse doelstellingen per hefboom en per bestuursniveau? Hoe zal de regering het effect evalueren van de regeringsmaatregelen die de armoede kunnen doen toenemen? Komt er een analyse van het effect van de maatregelen op armoede en worden eventuele corrigerende maatregelen genomen? Zo ja, volgens welke methoden?

De spreekster vraagt de minister vervolgens naar de financiering van verenigingen die zich inzetten voor armoedebestrijding. Ze vraagt welke bedragen worden uitgetrokken, volgens welke criteria de middelen worden toegekend, voor hoe lang, welk governancebeleid wordt gehanteerd en vooral welke garanties voor onafhankelijkheid die organisaties krijgen.

De spreekster merkt op dat in het publieke debat steeds vaker wordt gesteld dat sociale uitkeringen een rem vormen op de werkzaamheid en dat een gebrek aan stimuli de reden zou zijn waarom mensen niet opnieuw aan de slag gaan. Ze betwist die analyse en wijst erop dat werkloosheid in de eerste plaats het gevolg is van te weinig beschikbare jobs, maar ook van te weinig kwaliteitsvolle banen.

permettait un accès à la culture et d'autres formes de réinsertion que le seul contrôle ou la sanction. L'oratrice déplore que, parallèlement à ces suppressions, peu d'initiatives aient été prises pour renforcer la confiance et soutenir les personnes concernées, alors qu'elles en ont un besoin essentiel.

L'intervenante évoque également la suppression de divers subsides liés à l'aide alimentaire, notamment ceux destinés aux Restos du Cœur. Elle rappelle, en outre, la réduction de la déductibilité fiscale des dons aux associations, ce qui a fortement diminué leurs recettes. Selon elle, cette mesure, qui n'a qu'un impact limité sur le budget fédéral, a eu des effets importants sur des organisations travaillant au plus près des publics les plus précarisés, contraintes de réduire leurs aides ou leurs effectifs. Elle déplore ces conséquences, estimant qu'elles touchent des acteurs qui constituent souvent le dernier filet social.

Un plan de lutte contre la pauvreté est prévu, mais il accuse un retard important. À quel moment ce plan sera-t-il finalisé? Quelles nouvelles mesures y seront intégrées? Quels objectifs spécifiques le ministre entend-il y inscrire?

En ce qui concerne l'objectif chiffré Europe 2030, la députée souhaiterait savoir comment le ministre décline l'objectif de 279.000 personnes, dont 93.000 enfants, en objectifs intermédiaires annuels par levier et par niveau de pouvoir? Comment le gouvernement évaluera-t-il l'effet des mesures de ce gouvernement qui sont susceptibles d'augmenter la pauvreté? Y aura-t-il une analyse d'impact de ces mesures sur la pauvreté, et éventuellement, des correctifs? Si oui, selon quelles méthodes?

L'oratrice interroge ensuite le ministre sur le financement des associations actives dans la lutte contre la pauvreté. Elle demande quels montants seront dégagés, selon quels critères ces moyens seront attribués, pour quelle durée, quelle gouvernance sera prévue et, surtout, quelles garanties d'indépendance seront offertes à ces organisations.

L'intervenante relève qu'au sein du débat public se développe l'idée que les allocations sociales constitueraient un frein à l'emploi et qu'un manque d'incitants expliquerait l'absence de retour au travail. Elle conteste cette analyse et rappelle que le non-emploi découle avant tout d'un manque d'emplois disponibles, mais également d'un manque d'emplois de qualité.

Onaantrekkelijke lonen, geen maatregelen voor welzijn op het werk, arbeidstijden die moeilijk te combineren zijn met een gezinsleven of verplaatsingen die onverenigbaar zijn met de verplichtingen van een alleenstaande ouder vormen volgens mevrouw Schlitz reële belemmeringen voor arbeid. Die belemmeringen vereisen specifieke maatregelen om de kwaliteit van het aanbod te verbeteren in plaats van meer druk op uitkeringsgerechtigden.

Mevrouw Schlitz wijst er ook op dat het aanvaarden van een baan waarvoor men overgekwalificeerd is, voor sommige burgers moeilijk ligt, aangezien werk wordt verondersteld bij te dragen aan de persoonlijke ontwikkeling en autonomie. Sommige van de voorgestelde vacatures voldoen niet aan die verwachtingen en volgens haar wordt in het huidige beleid onvoldoende met die dimensie rekening gehouden.

Ze heeft het vervolgens over maatschappelijke ongelijkheden die zich generatie na generatie herhalen. Ze benadrukt dat België een hoog percentage zittenblijvers heeft; ook dat aspect wordt generatieslang meegedragen. Kinderen van wie de ouders geen hoger onderwijs hebben genoten, volgen zelf zelden hoger onderwijs. Er is te weinig opwaartse sociale mobiliteit en helaas ontbreken maatregelen om dat te verhelpen.

Sommige gezinnen worden in bestaansonzekerheid geduwd, wat de perspectieven van hun kinderen nog meer fnuikt, wat nadelig is voor hen, maar ook voor de samenleving als geheel. België faalt op dat vlak. Men moet derhalve kritisch staan tegenover de zogezegd meritocratische uitgangspunten, die de verantwoordelijkheid voor het gebrek aan kansen bij de individuen zelf leggen.

Mevrouw Schlitz verwijst vervolgens naar een aantal beslissingen die volgens haar vooral kinderen uit kansarme milieus benadelen, zoals de beperking van de toegang tot kinderdagverblijven en de afschaffing van gratis schoolmaaltijden, die veel leerlingen in de Franse Gemeenschap treft. Volgens haar zijn vooral kinderen de dupe van zulke maatregelen en worden hun toekomstmogelijkheden erdoor in gevaar gebracht. De politieke verantwoordelijkheid ter zake is dan ook immens.

Vervolgens heeft de spreker het over discriminatie. Veel mensen in dit land krijgen nog steeds minder kansen wegens discriminatie op grond van huidskleur, gender of sociale afkomst. Er zou vastberadener tegen dergelijke discriminatie moeten worden opgetreden. Ter zake trappelt de huidige regering echter ter plaatse.

Des rémunérations peu attractives, l'absence de mesures de bien-être au travail, des horaires difficiles à concilier avec une vie de famille ou encore des trajets incompatibles avec les contraintes d'un parent solo constituent, selon Mme Schlitz, également des freins réels à l'emploi, qui nécessitent un travail spécifique sur la qualité des offres plutôt qu'une pression accrue sur les bénéficiaires d'allocations.

L'intervenante pointe également la difficulté pour certains citoyens d'accepter des emplois nettement en-deçà de leurs qualifications, alors que le travail est censé permettre l'épanouissement et l'autonomie. Une partie des offres d'emploi proposées ne répond pas à ces attentes et l'oratrice estime que cette dimension n'est pas suffisamment prise en compte dans les politiques actuelles.

La députée aborde ensuite la question de la reproduction des inégalités sociales. Elle souligne que la Belgique enregistre des taux de redoublement élevés et une forte reproduction sociale. Selon elle, un enfant dont les parents n'ont pas poursuivi d'études supérieures y accède rarement. L'oratrice estime qu'il existe un véritable déficit d'ascenseur social et regrette l'absence de mesures permettant d'y remédier.

Selon la parlementaire, la précarisation de certaines familles réduit encore davantage les perspectives des enfants et constitue une perte tant pour eux que pour la société dans son ensemble. Elle considère que la Belgique échoue sur ce terrain et critique l'idée d'une "méritocratie" qui ferait peser la responsabilité de l'absence d'opportunités sur les individus eux-mêmes.

L'oratrice cite ensuite plusieurs décisions qu'elle juge particulièrement pénalisantes pour les enfants issus de milieux fragilisés, comme la limitation de l'accès aux crèches ou la suppression de la gratuité des repas scolaires pour un grand nombre d'élèves en Fédération Wallonie-Bruxelles. Selon elle, ces mesures touchent avant tout les enfants et compromettent leurs chances futures, ce qui constitue une responsabilité politique majeure.

Puis, l'intervenante se penche sur la question des discriminations. Elle rappelle que de nombreuses personnes dans le pays continuent de voir leurs opportunités limitées en raison de discriminations racistes, sexistes ou liées à l'origine sociale, et estime que ces phénomènes doivent être combattus avec davantage de détermination. Or, selon elle, aucune avancée notable n'a été enregistrée sous ce gouvernement.

De spreekster wijst tevens op de situatie van de ouderen, waarbij ze opmerkt dat het gelijkekansenplan van de minister van Consumentenbescherming, Sociale Fraudebestrijding, Personen met een handicap en Gelijke Kansen, de heer Beenders, geen enkele specifieke maatregel ter bestrijding van agisme behelst. Ze maakt zich vooral zorgen over het lot van de werkzoekenden ouder dan 55 jaar. Hoewel die een baan moeten vinden omdat ze na verloop van tijd hun uitkering verliezen, krijgen ze niet dezelfde kansen op de arbeidsmarkt.

De regering houdt onvoldoende rekening met het ongunstige economische klimaat op het vlak van werkgelegenheid en kansen. Hoewel de regering daar niet alleen verantwoordelijk voor is, moet die context toch worden meegenomen in de verwachtingen die ten aanzien van de burgers worden geformuleerd.

Voorts hekelt mevrouw Schlitz de door de regering gecreëerde wildgroei aan alternatieven voor arbeidsovereenkomsten van onbepaalde duur (flexi-jobs, overuren en de uitbreiding van het aantal uren studentenarbeid). Volgens haar verzwakken die maatregelen de sokkel waarop de financiering van de sociale zekerheid steunt en zetten ze een rem op de creatie van bestendige werkgelegenheid. Ze plaatst vraagtekens bij de samenhang van die keuzes, die volgens haar tegenstrijdig zijn en burgers die op zoek zijn naar een baan, in benarde situaties kunnen brengen. Tot slot roept ze de regering op om waardigheid als leidraad voor haar beleid te hanteren. Die doelstelling wordt volgens mevrouw Schlitz vandaag immers niet langer nagestreefd.

Vervolgens vraagt de spreekster de minister naar zijn visie op het socialebijstandsregister. Er lijken zich twee benaderingen af te tekenen: enerzijds een instrument voor de automatische toekenning van rechten, voor het terugdringen van *non take-up* en voor administratieve vereenvoudiging; anderzijds een regeling die veeleer gericht is op toezicht en op het begrenzen en kruisen van gegevens, wat volgens de spreekster de uitgaven weliswaar kan verminderen, maar niet ten volle rekening houdt met de maatschappelijke gevolgen.

Het lid vraagt daarom welke vormen van bijstand in dat register zouden worden opgenomen: alleen financiële bijstand of ook voordelen zoals gratis of voordelige toegang tot bepaalde diensten (bijvoorbeeld kinderdagverblijven), belastingvoordelen, voordelen in natura, sociale tarieven, betaling door derden of zelfs het RVT-statuuft?

Ze stelt de minister ook vragen over de toegang tot en de bescherming van gegevens, een aspect dat de

L'oratrice souligne également la situation des personnes âgées, affirmant que le Plan d'égalité des chances du ministre de la Protection des consommateurs, de la Lutte contre la Fraude sociale, des Personnes handicapées et de l'Égalité des chances, M. Rob Beenders, ne prévoit aucune mesure spécifique pour lutter contre les discriminations basées sur l'âge. Elle s'inquiète particulièrement du sort des demandeurs d'emploi de plus de 55 ans: alors qu'on leur demande de retrouver un emploi sous peine d'exclusion, elle estime qu'ils ne disposent pas des mêmes chances que d'autres candidats sur le marché du travail.

La députée estime que le gouvernement ne tient pas suffisamment compte du contexte économique défavorable en matière d'emploi et d'opportunités. Même s'il n'en porte pas l'entière responsabilité, elle considère que ce contexte devrait être intégré dans les attentes formulées à l'égard des citoyens.

La députée critique ensuite la multiplication, par le gouvernement, d'alternatives au contrat à durée indéterminée – telles que les flexi-jobs, les heures supplémentaires et l'élargissement des jobs étudiants. Selon elle, ces mesures affaiblissent la base de financement de la sécurité sociale et freinent la création d'emplois durables. Elle s'interroge sur la cohérence de ces choix, qu'elle juge contradictoires et susceptibles de placer les citoyens dans des situations difficiles lorsqu'ils cherchent un emploi. Elle plaide enfin pour que la dignité constitue la ligne directrice des politiques publiques, estimant que cet objectif n'est plus respecté aujourd'hui.

Puis, l'oratrice interroge le ministre sur sa vision sur le cadastre des aides. Deux approches semblent se dessiner: d'une part, un outil orienté vers l'automatisation des droits, la réduction du non-recours et la simplification administrative; d'autre part, un dispositif davantage centré sur le contrôle, le plafonnement et le croisement des données, susceptible selon elle de réduire les dépenses sans en mesurer pleinement les conséquences sociales.

La députée demande dès lors quelles aides seraient intégrées dans ce cadastre: uniquement des aides financières ou également des avantages tels que l'accès gratuit ou avantageux à certains services (par exemple les crèches), les avantages fiscaux, les avantages en nature, les tarifs sociaux, le tiers payant ou encore le statut BIM.

Elle interroge aussi le ministre sur l'accès et la protection des données, un point qui suscite l'inquiétude

verenigingen zorgen baart. Hoe kan de evenredigheid van de verwerking worden gewaarborgd? Hoe kan een evenwicht worden gevonden tussen het toezicht, de strijd tegen *non take-up* en het respect voor de persoonlijke levenssfeer van de begunstigen?

Tot slot wil het lid vernemen of de beoordeling van *non take-up* een verplicht onderdeel wordt van elke hervorming en wie daarvoor verantwoordelijk zal zijn. Welke betwistings- en impactevaluatiemechanismen komen er?

Vervolgens wil het lid het hebben over de specifieke enveloppe voor kwetsbare groepen. De afschaffing van de welzijnsenveloppe is volgens haar een groot probleem. Ze merkt ook op dat de geplande nieuwe regeling wordt voorgesteld als een tijdelijke oplossing. Hoelang zal die regeling precies gelden? Welk bedrag zal worden besteed aan de steun voor kwetsbare groepen? Wie zal de prioriteiten voor de verdeling van die enveloppe vastleggen?

Wat overmatige schuldenlast betreft, waarschuwt het lid dat men niet van een logica van sociale rechtvaardigheid en rechten mag verglijden naar een loutere 'opvoeding van de armen'. Ze vraagt of er een hervorming van de tarieven van de deurwaarders is gepland, of de kosten verplicht transparant moeten worden gemaakt en of er regelgeving komt voor de inbeslagname van waardeloze goederen.

Mevrouw Schlitz vraagt of er concrete regelingen komen om de doeltreffendheid van het toezicht op *no-cure-no-pay* praktijken te waarborgen.

Ze vraagt de minister ook hoe rekening zal worden gehouden met de genderdimensie, in het bijzonder met betrekking tot de gevolgen van de huwelijkssolidariteit voor vrouwen die schulden moeten overnemen die zijn aangegaan door een voormalige echtgenoot. Zij wijst erop dat veel vrouwen worden geconfronteerd met deze kwestie, die aan de orde werd gesteld in het vorige actieplan ter bestrijding van gendergerelateerd en intrafamiliaal geweld. Ze benadrukt dat er zowel behoefte is aan preventieve actie als aan een oplossing die die vrouwen in staat stelt zich te onttrekken aan schulden die onder dergelijke omstandigheden zijn aangegaan.

Vervolgens uit het lid haar bezorgdheid over de situatie van eenoudergezinnen naar aanleiding van de stopzetting van het MIRIAM-project. Waarom werd dat programma stopgezet en welke garanties zijn er dat de middelen en de methodologie worden voortgezet?

Tot slot vraagt ze de minister naar de mogelijke betrokkenheid van de Nationale Loterij. Welke meerjarige

des associations: comment garantir la proportionnalité du traitement, trouver un équilibre entre contrôle, lutte contre le non-recours et respect de la vie privée des bénéficiaires?

Enfin, la parlementaire souhaite savoir si le test non-recours deviendra une obligation pour toute réforme, qui en sera responsable et quels mécanismes de recours et d'évaluation d'impact seront prévus.

Ensuite, la députée se penche sur la question de l'enveloppe groupes vulnérables. La suppression de l'enveloppe bien-être constitue, selon elle, un problème majeur. Elle note, par ailleurs, que le nouveau mécanisme prévu est présenté comme temporaire. Quelle est la durée exacte de ce dispositif? Quel sera le montant consacré au soutien des groupes vulnérables? Qui déterminera les priorités dans la répartition de cette enveloppe?

Sur l'axe consacré au surendettement, la députée insiste sur l'importance de ne pas glisser d'une logique de justice sociale et de droits vers une simple "éducation des pauvres". Elle demande si une réforme de la tarification des huissiers est prévue, si une transparence obligatoire des frais sera instaurée et si un encadrement des saisies de biens sans valeur sera mis en place.

Concernant la question du contrôle des pratiques *no cure, no pay*, Mme Schlitz s'interroge sur les mécanismes concrets mis en place pour garantir leur effectivité.

Elle invite également le ministre à préciser comment la dimension de genre sera intégrée, notamment en ce qui concerne l'impact de la solidarité matrimoniale sur les femmes qui héritent de dettes contractées par un ex-conjoint. Elle rappelle que cette problématique, déjà soulevée lors du précédent Plan de lutte contre les violences de genre, touche de nombreuses femmes et souligne la nécessité d'agir tant en prévention qu'en permettant, en aval, de les délier de dettes contractées dans de telles conditions.

Après, la députée exprime son inquiétude concernant la situation des familles monoparentales à la suite de l'arrêt du projet MIRIAM. Pourquoi ce programme a-t-il été interrompu et quelles garanties existe-t-il quant à la pérennisation des moyens et de la méthodologie?

Enfin, elle interroge le ministre sur l'implication éventuelle de la Loterie nationale: quelle stabilité pluriannuelle

stabiliteit zou die financiering kunnen bieden, volgens welke criteria zou ze worden toegekend en welke territoriale dekking zou worden overwogen voor de voortzetting van de regeling?

B. Antwoorden van de minister

De vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Armoedebestrijding, de heer Frank Vandebroucke, erkent dat het federale armoedebestrijdingsplan vertraging heeft opgelopen. Het plan, dat oorspronkelijk op 2 februari 2026 klaar moest zijn, zal naar verwachting pas rond 2 april 2026 worden voorgesteld.

Deze extra tijd is noodzakelijk om een daadwerkelijk vernieuwend plan op te stellen. De minister verkiest een beperkte vertraging boven het indienen van een document dat slechts een herhaling zou zijn van het beleid uit de vorige legislatuur. Die vorige versie bestond vooral uit een uitgebreide opsomming van kleinschalige maatregelen die reeds bestaand beleid verzamelde, zonder duidelijke nieuwe ambitie.

De minister benadrukt dat de overlegstructuur mensen in armoede moet betrekken. Hun ervaringskennis is cruciaal om concrete knelpunten te identificeren en tot beter onderbouwde beleidsantwoorden te komen.

De minister noemt de vraag naar indicatoren terecht en verduidelijkt dat recente Europese cijfers aantonen dat België de EU-2030-doelstellingen voor monetaire armoede al heeft gehaald – een uitzonderlijke prestatie. De minister erkent dat de inkomensindicator ook een ongelijkheidsindicator is en dus moet worden aangevuld met andere gegevens. De minister wil de exacte indicatoren nog niet vastleggen, omdat de recent ontvangen cijfers eerst grondiger moeten worden geanalyseerd.

Volgens de minister bestaat de uitdaging erin dit resultaat te behouden terwijl hervormingen en besparingen worden doorgevoerd. Daarom wil hij naast monetaire armoede ook de materiële deprivatie en het aantal mensen dat leeft in een huishouden met een zeer lage arbeidsintensiteit blijven opvolgen binnen het Europese kader.

De minister herinnert eraan dat de vooruitgang die onder de Vivaldiregering op het gebied van armoede-indicatoren is geboekt met name te danken is aan de sterke stijging van de minimumpensioenen, die hij tijdens deze legislatuur nog verder wil verbeteren, zonder die verworvenheid in gevaar te brengen. De verhoging van andere sociale uitkeringen heeft bijgedragen aan die vooruitgang. De daling van het aantal huishoudens

ce financement pourrait offrir, selon quels critères il serait attribué et quelle couverture territoriale serait envisagée pour la poursuite du dispositif.

B. Réponses du ministre

Le vice-premier ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargé de la Lutte contre la pauvreté, M. Frank Vandebroucke, reconnaît que le plan fédéral de lutte contre la pauvreté a pris du retard. Le plan, qui devait initialement être prêt pour le 2 février 2026, devrait désormais être présenté vers le 2 avril 2026.

Ce délai supplémentaire s'avère nécessaire pour élaborer un plan réellement novateur. Le ministre préfère un retard limité plutôt que de présenter un document qui ne serait qu'une répétition de la politique de la législature précédente. La version précédente consistait principalement en une longue énumération de mesures à petite échelle reprenant la politique existante, sans ambition nouvelle clairement définie.

Le ministre insiste sur le fait que la structure de concertation doit impliquer les personnes vivant dans la pauvreté. Leur expérience est cruciale pour identifier les obstacles concrets et formuler des réponses politiques mieux étayées.

Il reconnaît que la question des indicateurs est légitime et précise que les chiffres européens récents montrent que la Belgique a déjà atteint les objectifs de l'UE 2030 en matière de pauvreté monétaire – une performance exceptionnelle. Le ministre admet que l'indicateur de revenu reflète aussi les inégalités et doit donc être complété par d'autres données. Il ne souhaite pas encore fixer les indicateurs exacts, les chiffres récemment reçus devant d'abord être analysés plus en profondeur.

Selon lui, le défi consiste à maintenir ce résultat tout en mettant en œuvre des réformes et des économies. C'est pourquoi il entend, en plus de la pauvreté monétaire, continuer à suivre la privation matérielle et le nombre de personnes vivant dans un ménage à très faible intensité de travail dans le cadre européen.

Le ministre rappelle que les progrès enregistrés sous le gouvernement Vivaldi en matière d'indicateurs de pauvreté s'expliquent notamment par la forte hausse des pensions minimales, qu'il entend encore améliorer durant la législature, sans remettre en cause cet acquis. L'augmentation d'autres allocations sociales a contribué à ces avancées. La baisse du nombre de ménages à très faible intensité de travail a constitué un autre

met een zeer lage arbeidsintensiteit was een andere bepalende factor in de terugdringing van armoede en sociale uitsluiting.

De minister geeft aan dat de nieuwe regering andere accenten legt, onder meer door de noodzaak om de begroting te saneren en verschillende hervormingen door te voeren, wat volgens hem bepaalde risico's inhoudt. Tegelijk bevestigt de minister dat het beleid om meer mensen aan het werk te helpen wordt voortgezet, aangezien dit onder de Vivaldiregering een belangrijke factor was in de daling van armoede en sociale uitsluiting.

De minister erkent dat de uitdaging groot is, maar is ervan overtuigd dat de behaalde resultaten uit de vorige legislatuur kunnen worden geconsolideerd.

Bepaalde maatregelen, zoals de hervorming van de overheidspensioenen en de recente discussies rond de centenindex, vragen sociale inspanningen en kunnen voor sommige groepen pijnlijk zijn. Volgens de heer Wim Van Lancker (hoogleraar sociaal werk en sociaal beleid aan de KU Leuven) verhogen dergelijke ingrepen de absolute armoede niet, op voorwaarde dat ze correct worden vormgegeven.

Zorgvuldigheid blijft noodzakelijk. De regering zet sterk in op het beschermen van de bestedingsmogelijkheden van kwetsbare groepen, onder meer via aandacht voor schuldenproblematiek, betaalbare gezondheidszorg en toegankelijkheid van zorg.

De minister besluit dat de komende jaren het beleid verder wordt gepreciseerd op basis van de recentste armoedecijfers, met de duidelijke ambitie om de bereikte resultaten te consolideren.

De minister gaat in op de vraag hoe wordt voorkomen dat sociale hulp, zoals het leefloon, een langdurig eindpunt wordt. De regering wil het systeem van socioprofessionele integratie versterken. Daarbij wordt onderzocht hoe de huidige regeling rond de vrijstelling van beroepsinkomsten soepeler en aantrekkelijker kan worden gemaakt, zodat wie aan het werk gaat ook geleidelijk meer kan bijverdienen.

Daarnaast verwijst de minister naar de maatregelen van minister Van Bossuyt, zoals het verplichte GPMI binnen de OCMW's, die eveneens bijdragen aan een meer activerende aanpak.

De minister bevestigt dat het dossier van het centrale sociale register nog veel werk vergt en dat de uitwerking ervan in nauw overleg met de deelstaten moet gebeuren. Omdat tal van sociale voordelen door lokale besturen en deelstaten worden toegekend, is een

élément déterminant dans la réduction de la pauvreté et de l'exclusion sociale.

Le ministre indique que le nouveau gouvernement met l'accent sur d'autres priorités, notamment la nécessité de rééquilibrer le budget et de mener plusieurs réformes, ce qui comporte certains risques selon lui. Il confirme toutefois que la politique visant à faire entrer davantage de personnes sur le marché du travail se poursuivra, cette approche ayant contribué à réduire la pauvreté et l'exclusion sociale sous le gouvernement Vivaldi.

Le ministre reconnaît que le défi est de taille, mais il est convaincu que les résultats obtenus au cours de la législature précédente peuvent être consolidés.

Certaines mesures – comme la réforme des pensions publiques et les discussions récentes autour de l'indexation plafonnée – exigent des efforts sociaux et peuvent être douloureuses pour certains groupes. Selon M. Wim Van Lancker (professeur en travail social et politique sociale à la KU Leuven), de telles mesures n'augmentent pas la pauvreté de manière absolue, à condition qu'elles soient correctement conçues.

La prudence reste nécessaire. Le gouvernement met l'accent sur la protection du pouvoir d'achat des groupes vulnérables, notamment par des actions sur le surendettement, l'accès à des soins de santé abordables et la disponibilité des soins.

Le ministre conclut que, dans les années à venir, la politique sera affinée sur la base des derniers chiffres en matière de pauvreté, avec l'ambition claire de consolider les résultats déjà obtenus.

Il répond ensuite à la question de savoir comment éviter que l'aide sociale, comme le revenu d'intégration, devienne une solution à long terme. Le gouvernement veut renforcer le système d'intégration socio-professionnelle et rendre le régime actuel d'exonération des revenus professionnels plus souple et attractif, afin que ceux qui reprennent un emploi puissent augmenter progressivement leurs revenus.

Le ministre fait également référence aux mesures de la ministre Van Bossuyt, telles que le PIIS obligatoire dans les CPAS, qui contribuent également à une approche plus incitative.

Le ministre confirme que le dossier du registre social central nécessite encore beaucoup de travail et que son élaboration doit se faire en étroite concertation avec les entités fédérées. Comme de nombreux avantages sociaux sont octroyés par les autorités locales et les

samenwerkingsakkoord noodzakelijk om tot een volledig en coherent register te komen.

Volgens de minister kan zo'n register uitgroeien tot een instrument tegen *non take-up* voor lokale besturen. Een eerste werkgroep met de deelstaten komt op 9 maart 2026 samen. Verdere uitwerking zal nog tijd zal vragen.

De minister meldt dat voor de automatische toekenning van rechten vorig jaar een werkgroep werd opgestart, samen met de ministers Van Peteghem, Clarinval en Van Bossuyt. Het netwerk van federale armoedeambtenaren zal daarbij worden betrokken om nieuwe voorstellen te formuleren tegen *non-take-up* en om binnen elke administratie na te gaan welke drempels de effectieve toegang tot sociale voordelen nog belemmeren.

De verdere uitwerking zal gebeuren op basis van de gegevens en antwoorden van de sociaalverzekerden.

De minister benadrukt voorts dat het noodzakelijk is structurele hervormingen te combineren met een zeer gericht sociaal beleid, waarbij de meest kwetsbaren beter moeten worden beschermd. In dat verband wijst de minister erop dat, hoewel er geen nieuwe welzijnsaanpassing gepland is, er een aantal verbeteringen zullen worden doorgevoerd: verhoging van de uitkering voor personen met een handicap, geleidelijke verbetering van de situatie van werknemers met een onzekere baan (in twee fasen vanaf dit jaar), alsook maatregelen voor zelfstandigen in armoede.

Die regelingen zullen worden gefinancierd via een enveloppe die gradueel oploopt tot 100 miljoen euro in 2029, wat volgens de minister substantieel en, indien goed gericht, heel doeltreffend is.

De minister gaat dan in op de vraag hoe de regering wil omgaan met zeer kwetsbare gezinnen, zoals alleenstaande moeders met een zware schuldenlast. De minister bevestigt dat in dit verband het MIRIAM-project wordt voortgezet en met één jaar verlengd.

MIRIAM was nooit een structureel project en beruiste steeds op tijdelijke financiering. Dankzij middelen van de Nationale Loterij kon het initiatief alsnog met één jaar worden verlengd, al blijft de situatie precair. Als positief element wijst de minister erop dat niet enkel OCMW's maar ook vzw's konden intekenen op de nieuwe oproep. In totaal hebben meer dan 230 organisaties een dossier ingediend. De geselecteerde laureaten van de oproep worden nog deze week gecontacteerd.

De minister stelt vervolgens dat een ruim en volledig inkomensbegrip, inclusief roerende en onroerende

entités fédérées, un accord de coopération est nécessaire pour aboutir à un registre complet et cohérent.

Selon lui, un tel registre pourrait devenir un outil contre le non-recours pour les pouvoirs locaux. Un premier groupe de travail avec les entités fédérées se réunira le 9 mars 2026, mais la mise au point du projet prendra plus de temps.

Le ministre précise que, pour l'attribution automatique des droits, un groupe de travail avait été lancé l'an dernier avec les ministres Van Peteghem, Clarinval et Van Bossuyt. Le réseau des fonctionnaires fédéraux pauvreté sera impliqué afin de formuler de nouvelles propositions contre le non-recours et d'identifier, au sein de chaque administration, les obstacles restants à l'accès effectif aux avantages sociaux.

Le développement ultérieur se fera sur la base des données et des réponses des assurés sociaux.

Puis, le ministre insiste sur la nécessité de combiner des réformes structurelles avec des politiques sociales très ciblées, tout en assurant une protection renforcée des personnes les plus vulnérables. À cet égard, le ministre rappelle que, bien qu'aucune nouvelle adaptation au bien-être ne soit prévue, plusieurs améliorations interviendront: une hausse des allocations pour les personnes en situation de handicap, une amélioration progressive de la situation des travailleurs salariés précaires, en deux phases dès cette année, ainsi que des mesures dédiées aux indépendants précaires.

Ces dispositifs seront financés par une enveloppe croissante atteignant 100 millions d'euros en 2029, que le ministre considère comme substantielle et, si elle est bien ciblée, hautement efficace.

Le ministre aborde ensuite la question de la prise en charge des familles particulièrement vulnérables, comme les mères célibataires avec un lourd endettement. Il confirme que le projet MIRIAM sera poursuivi et prolongé d'un an.

MIRIAM n'a jamais été un projet structurel et a toujours reposé sur un financement temporaire. Grâce aux moyens de la Loterie nationale, l'initiative a pu être prolongée d'un an, bien que la situation reste précaire. Comme point positif, le ministre souligne que non seulement les CPAS, mais aussi les ASBL pouvaient répondre au nouvel appel à projets. Plus de 230 organisations ont déposé un dossier. Les lauréats sélectionnés seront contactés cette semaine.

Le ministre ajoute ensuite qu'une définition large et complète du revenu, incluant les biens mobiliers et

goederen, noodzakelijk is voor een rechtvaardig armoedebeleid. Om dat te garanderen moeten ook ontwijkingsmechanismen, zoals het verbergen van inkomen via vennootschappen, kunnen worden aangepakt.

De minister legt dan uit dat voedselhulp tot de bevoegdheid van minister Van Bossuyt behoort en dat de federale voortzetting daarvan niet vanzelfsprekend is.

De minister stelt voorts dat de geprivilegieerde partners tot 19 maart 2026 hebben om hun advies uit te brengen over het ontwerp van federaal plan ter bestrijding van armoede en ongelijkheid. Hij wil voorkomen dat het document bestaat uit een lange lijst van versnipperde maatregelen. Het is de bedoeling een plan voor te stellen dat is toegespitst op een aantal grote, duidelijk gedefinieerde en perspectiefrijke projecten, in plaats van een uitgebreide catalogus.

De regering wil armoedetoetsen en impactanalyses zoveel mogelijk integreren bij het uitwerken van de maatregelen. België beschikt naast het Europese raamwerk en de traditionele indicatoren van armoede en sociale uitsluiting ook over referentiebudgetten.

De minister wijst er voorts op dat de strijd tegen *non take-up* van rechten essentieel is. Het netwerk van federale armoedeambtenaren zal worden betrokken om de acties ter zake te meer slagkracht te geven.

De tarifiering van gerechtsdeurwaarders en de transparantie van hun kosten moeten nog worden verduidelijkt als onderdeel van de geplande hervormingen. Het doel is duidelijk: de kosten voor mensen met schulden en kwetsbare mensen verlagen.

De minister wil de DAVO meer slagkracht geven, met name door te voorzien in meer automatische toekenning ten voordele van vrouwen.

De minister voegt daaraan toe dat minister Beenders in zijn plan voor gelijke kansen een campagne met betrekking tot 55-plussers voorbereidt, ter attentie van werkgevers, gebaseerd op recent ontvangen aanbevelingen. De werkzaamheden daartoe gaan binnenkort van start.

C. Replieken van de leden en van de minister

Mevrouw Ellen Samyn (VB) bedankt de minister voor zijn antwoorden en merkt op dat verdere bespreking zal volgen, onder meer over het niet opnemen van sociale rechten.

De heer Patrick Prévot (PS) waardeert de intellectuele eerlijkheid die de minister in zijn antwoorden aan de

immobiliers, est indispensable pour garantir une politique de lutte contre la pauvreté juste. Pour cela, il faut également pouvoir traiter les mécanismes d'évitement, comme la dissimulation de revenus via des sociétés.

Le ministre explique alors que l'aide alimentaire relève de la compétence de la ministre Van Bossuyt et que sa poursuite au niveau fédéral n'est pas acquise.

Le ministre indique ensuite que les partenaires privilégiés disposent jusqu'au 19 mars 2026 pour remettre leur avis sur le projet de Plan fédéral de lutte contre la pauvreté. Le ministre précise vouloir éviter un document constitué d'une longue liste de mesures dispersées. Son intention est de présenter un plan centré sur quelques chantiers majeurs, clairement définis et porteurs, plutôt qu'un catalogue étendu.

Le gouvernement souhaite intégrer, autant que possible, des tests de pauvreté et des analyses d'impact dans l'élaboration des mesures. Outre le cadre européen et les indicateurs classiques de pauvreté et d'exclusion sociale, le ministre rappelle que la Belgique dispose également des budgets de référence.

Puis, le ministre souligne que la lutte contre le non-recours aux droits est essentielle et annonce la mobilisation du réseau fédéral des fonctionnaires de lutte contre la pauvreté pour y renforcer l'action.

La tarification des huissiers et la transparence de leurs coûts doivent encore être précisées dans le cadre des réformes envisagées. L'objectif est clair: réduire les frais supportés par les personnes endettées et vulnérables.

Le ministre souhaite renforcer le SECAL, notamment via davantage d'automatisme au bénéfice des femmes.

Le ministre ajoute que le ministre Beenders prépare, dans son plan Égalité des chances, une campagne pour les employeurs concernant les personnes de 55 et plus, fondée sur des recommandations récemment reçues, et dont les travaux démarrent.

C. Répliques des membres et du ministre

Mme Ellen Samyn (VB) remercie le ministre pour ses réponses et indique que d'autres discussions suivront, notamment sur le non-recours des droits sociaux.

M. Patrick Prévot (PS) salue l'honnêteté intellectuelle dont a fait preuve le ministre dans ses réponses. Le

dag heeft gelegd. De minister heeft bevestigd dat de vooruitgang op het gebied van armoedebestrijding met name het resultaat is van de maatregelen die door de Vivaldiregering werden genomen. Het lid herinnert in dat verband aan de verhoging van het minimumloon, van de pensioenen en van andere sociale uitkeringen, alsook aan de daling van het aantal huishoudens met een lage arbeidsintensiteit en aan de uitbreiding van de steun voor de OCMW's. Hij stelt vast dat die beleidskeuzes thans niet worden voortgezet.

De minister beoogt de onder Vivaldi behaalde resultaten te handhaven, maar de spreker is van oordeel dat zulks met het huidige beleid van de regering niet mogelijk zal zijn.

De prioriteiten en maatregelen van de regering zijn veranderd. Volgens de spreker zijn de risico's op sociaal gebied thans veel groter. Hij wijst erop dat de regering ernaar streeft de mensen terug aan het werk te krijgen. De spreker acht het raadzaam eerst te bepalen om wat voor werk het gaat.

Hij hekelt de huidige koers en verwijst naar de toename van het aantal flexi-jobs en de flexibilisering van arbeid. Die worden volgens hem louter ingegeven door vereisten op het stuk van concurrentievermogen, maar gaan ten koste van de gezondheid van de werknemers. Hij acht dat geen houdbaar model.

Het lid erkent dat de centenindex de mensen in armoede niet zal treffen, maar is van oordeel dat het in werkelijkheid gaat om een verkapte dubbele indexsprong, in combinatie met een hele reeks andere maatregelen.

De spreker heeft een andere minister vragen gesteld over de risico's inzake stijgende brandstofprijzen als gevolg van het conflict in het Midden-Oosten. Zelfs als de voorraden zouden volstaan, blijft de prijsontwikkeling onzeker. Hij benadrukt dat die instabiliteit, in combinatie met de strengere voorwaarden voor toegang tot het pensioen, aanzienlijke financiële gevolgen zal hebben voor de burgers.

De druk op de burgers neemt nog verder toe door allerhande gewest- en gemeenschapsmaatregelen die volgens het lid zeer belastend zijn. Men denke maar aan de hogere studiekosten en de duurdere kinderopvang.

Het lid is van oordeel dat, gezien de verschillende beleidskeuzes van de huidige regering ten opzichte van die in de vorige legislatuur, de balans van de minister aan het einde van de regeerperiode onvermijdelijk minder gunstig zal zijn dan na de Vivaldiregering.

ministre a confirmé que les progrès réalisés en matière de lutte contre la pauvreté résultaient notamment des mesures prises sous la législature Vivaldi. Le député rappelle à cet égard la revalorisation du salaire minimum, l'augmentation des pensions, l'augmentation d'autres allocations sociales, la diminution du nombre de ménages à faible intensité de travail ainsi que le renforcement du soutien aux CPAS, qu'il considère comme des choix politiques qui ne sont plus poursuivis aujourd'hui.

Le ministre souhaite maintenir les performances enregistrées sous Vivaldi, mais l'orateur estime que cela ne sera pas possible avec les orientations actuelles du gouvernement.

Les priorités et mesures gouvernementales ont changé, ce qui, selon l'orateur, accroît les risques en matière sociale. Il relève que l'objectif affiché de remettre des personnes au travail nécessite d'abord de préciser de quel type d'emploi il est question.

Il critique les orientations actuelles, évoquant notamment le recours accru aux flexi-jobs et une flexibilisation du travail qu'il estime dictée par des impératifs de compétitivité et au détriment de la santé des travailleurs. Selon lui, ce modèle n'est pas défendable.

Le député reconnaît que l'indexation en centimes ne toucherait pas les personnes en situation de pauvreté, mais estime qu'il s'agit en réalité d'un double saut d'index déguisé, couplé à toute une série d'autres mesures.

Le membre rapporte avoir évoqué avec un autre ministre les risques d'une hausse des prix des carburants liée au conflit au Moyen-Orient. Même si les stocks seraient suffisants, l'évolution des prix reste incertaine. Il souligne que cette instabilité, ajoutée au durcissement des conditions d'accès à la pension, entraînera un impact financier important pour les citoyens.

La pression sur les citoyens s'accroît encore en raison de mesures régionales et communautaires que le député juge fortement taxatoires, comme l'augmentation du minerval pour étudiants et la hausse du coût des crèches.

Le membre estime que, compte tenu des choix politiques différents opérés par le gouvernement actuel par rapport à ceux de la législature précédente, le bilan du ministre en fin de législature sera inévitablement moins favorable que celui issu de la période Vivaldi.

De spreker gaat in op het MIRIAM-programma. Hij erkent dat de financiering ervan niet structureel was, maar herinnert eraan dat het een politieke keuze was van de Vivaldiregering om het programma gedurende meerdere jaren te ondersteunen, met name ten behoeve van de alleenstaande moeders. De spreker vindt het jammer dat de Arizonaregering niet blijft investeren in dit project, ondanks de positieve effecten ervan.

Mevrouw Sarah Schlitz (Ecolo-Groen) geeft aan dat haar bezorgdheid over een toename van de armoede als gevolg van de maatregelen van de huidige regering onverminderd groot is en dat de antwoorden van de minister haar niet hebben gerustgesteld.

Het lid is het eens met het streven naar een federaal armoedebestrijdingsplan dat focust op enkele concrete en daadkrachtig uitgevoerde maatregelen. Zij is van oordeel dat die aanpak ongetwijfeld het meest geschikt is voor de moeilijke context waarin de minister moet optreden.

De spreekster licht vervolgens toe dat tijdens de vorige legislatuur een studie werd besteld. In de resultaten daarvan wordt een model voorgesteld om in België een universele dienst voor de betaling van alimentatievoordringen in te voeren. Ze benadrukt dat die studie reeds op het bureau van minister Beenders ligt. Men hoeft ze maar ter hand te nemen om vooruitgang te boeken.

Volgens haar zou een dergelijke hervorming ertoe bijdragen de onzekere levensomstandigheden van alleenstaande moeders terug te dringen en geweld na een scheiding tegen te gaan. Dat houdt immers vaak verband met de niet-betaling van onderhoudsgelden, een situatie die zowel de moeders als de kinderen in moeilijkheden brengt.

Tot slot maakt mevrouw Schlitz zich grote zorgen over een activeringslogica die volgens haar het inkomen van mensen in kwetsbare levensomstandigheden vermindert, terwijl de kosten stijgen en bepaalde openbare diensten verslechteren. Ze vreest dat die aanpak de armoede zal verergeren in plaats van de integratie op de arbeidsmarkt te bevorderen.

De heer Frank Vandenbroucke, vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Armoedebestrijding, corrigeert eerder verstrekte informatie: de federale voedselhulp werd niet afgeschaft, maar het budget ervoor werd verlaagd. Het bedraagt nog ongeveer 7 miljoen euro, ter aanvulling op het Europees programma.

L'orateur revient sur le projet MIRIAM. Il reconnaît que son financement n'était pas structurel, mais rappelle qu'il s'agissait d'un choix politique de la Vivaldi de le soutenir durant plusieurs années, notamment au bénéfice des mamans solos. Il regrette que le gouvernement Arizona ne pérennise pas les moyens pour ce projet, malgré ses effets positifs.

Mme Sarah Schlitz (Ecolo-Groen) indique que ses inquiétudes sur une hausse de la pauvreté en raisons des mesures prises par le gouvernement actuel restent intactes et que les réponses du ministre ne l'ont pas rassurée.

La députée partage l'idée d'un Plan fédéral de lutte contre la pauvreté centré sur quelques mesures concrètes et tenues fermement, estimant que cette approche est sans doute la plus adaptée au contexte difficile dans lequel le ministre doit agir.

L'oratrice explique ensuite qu'une étude commandée sous la précédente législature propose un modèle pour instaurer en Belgique un service universel de versement des créances alimentaires. Elle souligne que ce travail est déjà disponible sur le bureau du ministre Beenders et qu'il suffirait de s'en saisir pour avancer.

Selon elle, une telle réforme contribuerait à réduire la précarité des mamans solos et à lutter contre les violences post-séparation, souvent liées au non-paiement des pensions alimentaires, situation qui met mères et enfants en difficulté.

Pour conclure, Mme Schlitz exprime sa forte inquiétude face à une logique d'activation qui, selon elle, réduit les revenus de personnes précaires tout en laissant augmenter les coûts et se dégrader certains services publics. Elle craint que cette approche n'aggrave la pauvreté plutôt que de favoriser l'insertion professionnelle.

Le vice-premier ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargé de la lutte contre la pauvreté, M. Frank Vandenbroucke, rectifie une information donnée plus tôt: l'aide alimentaire fédérale n'a pas été supprimée, mais son budget a été réduit, et s'élève environ à 7 millions d'euros, en complément du programme européen.

III. — ADVIES

Bij naamstemming brengt de commissie met 9 tegen 5 stemmen een gunstig advies uit over sectie 44 – POD Maatschappelijke Integratie (*partim*: Armoedebestrijding) van het wetsontwerp houdende de Algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2026.

Resultaat van de naamstemming:

Hebben voorgestemd:

N-VA: Peter De Roover, Katrijn van Riet, Frieda Gijbels;

MR: Denis Ducarme, Florence Reuter;

Les Engagés: Luc Frank, Marc Lejeune;

Vooruit: Fatima Lamarti;

cd&v: Nahima Lanjri.

Hebben tegengestemd:

VB: Kurt Moons, Ellen Samyn;

PS: Patrick Prévot;

PVDA-PTB: Annik Van den Bosch;

Ecolo-Groen: Sarah Schlitz.

De rapportrice,

Nahima Lanjri

De voorzitter,

Denis Ducarme

III. — AVIS

La commission émet, par 9 voix contre 5, exprimées à la suite d'un vote par appel nominal, un avis favorable sur la section 44, SPP Intégration sociale (*partim*: Lutte contre la pauvreté), du projet de loi contenant le Budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2026.

Résultat du vote nominatif:

Ont voté pour:

N-VA: Peter De Roover, Katrijn Van Riet, Frieda Gijbels;

MR: Denis Ducarme, Florence Reuter;

Les Engagés: Luc Frank, Marc Lejeune;

Vooruit: Fatima Lamarti;

Cd&v: Nahima Lanjri.

Ont voté contre:

VB: Kurt Moons, Ellen Samyn;

PS: Patrick Prévot;

PVDA-PTB: Ann Van den Bosch;

Ecolo-Groen: Sarah Schlitz.

La rapporteure,

Nahima Lanjri

Le président,

Denis Ducarme